

ANTONI CANALS

SCIPIÓ E ANÍBAL

DE PROVIDÈNCIA. DE
ARRA DE ÀNIMA

EDITORIAL BARCINO

BARCELONA

1935

Í N D E X

	<u>Pàgs.</u>
Notícia preliminar.	5
SCIPIÓ E ANÍBAL	31
Pròleg	31
Com Aníbal tramès spies a mirar la host dels romans, de la qual era capità Scipió Affricà.	42
II. Que Aníbal tractà que vingués a parla- ment ab Scipió	44
III. Que Scipió, dins si matex, lohà molt Aníbal.	46
IV. Que Aníbal, per semblant forma, lohà Scipió Affricà	47
V. Que Aníbal parlà largament ab Sipió Af- frichà	48
VI. Com Sipió respòs al dit Aníbal.	56
VII. Que Sipió ordenà la sua batayla	62
VIII. Que Sipió fou gran sermó als de la host	64
IX. En quina forma Aníbal ordenà la sua host	67
X. Que Aníbal fou gran e meraveylós ser- mó als de la sua host.	68
XI. Que la batayla-s donà, en la qual Sipió Africà fou vencedor	71
Epíleg.	81
DE PROVIDÈNCIA.	85
Pròlech d'aquest libre, apellat <i>Libre de Sè- necha, De providència.</i>	85

	<u>Pàgs.</u>
I. Que totes les coses són subjuguades a la divinal providència	88
II. Que Déus tribula lo bon hom per ço com l'ame. Que la dita tribulació no és mala.	91
III. Que les coses que appellam males, són bonès als hòmens a qui bé s'esdevenen.	97
IV. Que les coses que appellam males reten loables als hòmens qui virtuosament les sostenen	98
V. Que als bons homes se pertany de vençre les pahors virtuosament	104
VI. Que ls hòmens qui virtuosament sostenen los treballs, són pus dignes devant Déu	108
VII. Que les coses que fan beneventurat lo poble, no són bones ne males.	111
VIII. Que l bon hom e virtuós deu estar tostemps aparellat per complir ab gran cor la voluntat de Déu.	113
IX. Que Déus respon a la principal qtestió, e mostre que null temps dóna mal al bon hom, ans lo-y remou	116
DE ARRA DE ÀNIMA	121
Pròleg	121
Parlament d'Hug amb la seva ànima	125
Notes	173
Variants i correccions	181
Glossari	185
Errades	189